

UZASADNIENIE

I. Cel projektowanej regulacji.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o umowach koncesji na roboty budowlane lub usługi, ustawy - Prawo zamówień publicznych oraz ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo zamówień publicznych, dalej „projekt ustawy”, zawiera zmiany następujących ustaw:

- 1) z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1528, 1655 i 2020), dalej „ustawa o umowie koncesji”;
- 2) z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2019), dalej „nowa ustawa Pzp”;
- 3) ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2020), dalej „ustawa pwPzp”.

Zmiana ustawy o umowie koncesji stanowi kolejny; powiązany i wynikowy etap prac nad zmianami w prawie, poprzedzony etapem prac nad opracowaniem i procedowaniem nowej ustawy – Prawo zamówień publicznych, leżącej u podstaw systemu zamówień publicznych. Ponad 14-letni okres obowiązywania ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1843), dalej „Pzp2004” uchwalonej w odmiennych realiach gospodarczych oraz obowiązującym w ówczesnym czasie otoczeniu prawnym, a także liczne zmiany wprowadzane w celu transpozycji dyrektyw unijnych oraz inne zmiany mające na celu dostosowywanie prawa do potrzeb zmieniającej się sytuacji prawnej i gospodarczej, złożyły się na potrzebę uchwalenia nowego, kompleksowego i spójnego Prawa zamówień publicznych. W proces przygotowania projektu nowej ustawy regulującej zamówienia publiczne zostały włączone liczne środowiska naukowe, prawnicze, praktyków z zakresu zamówień publicznych poprzez szerokie konsultacje przygotowanej wspólnie przez Ministerstwo Przedsiębiorczości i Technologii oraz Urząd Zamówień Publicznych *Koncepcji nowego Prawa zamówień publicznych* z dnia 6 czerwca 2018 r., w której zdiagnozowano główne obszary wymagające wprowadzenia nowych rozwiązań optymalizujących proces udzielania zamówień. Ich efektem było uchwalenie

w dniu 11 września 2019 r. nowej ustawy Pzp , ogłoszonej w dniu 24 października 2019 r. w Dzienniku Ustaw pod poz. 2019. Ustawa w sposób kompleksowy reguluje materię zamówień publicznych jako umów o charakterze odpłatnym zawieranych pomiędzy zamawiającymi a wykonawcami, których przedmiotem jest nabycie przez zamawiającego robót budowlanych, dostaw lub usług od wybranego wykonawcy. Przepisy nowej ustawy Pzp wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2021 r. Zastąpią one przepisy Pzp2004 regulującej obecnie te zagadnienia. Nowa ustawa Pzp wychodzi naprzeciw zgłaszanym od wielu lat oczekiwaniom zarówno podmiotów publicznych jak i wykonawców ubiegających się o zamówienia publiczne. Oprócz licznych zmian zwiększających przejrzystość i spójność regulacji, wprowadziła także zupełnie nowe rozwiązania zmierzające do zwiększenia efektywności udzielanych zamówień publicznych.

Równolegle z opracowaniem nowej ustawy Pzp, prowadzone były prace legislacyjne związane z przygotowaniem i procedowaniem ustawy pwPzp, uchwalonej w dniu 11 września 2019 r. oraz ogłoszonej również w Dzienniku Ustaw w dniu 24 października 2019 r. pod poz. 2020. Ustawa ta, oprócz określenia terminu obowiązywania nowej ustawy Pzp, zawiera szereg zmian wprowadzanych w innych ustawach, w tym niezbędne zmiany dostosowujące w ustawie o umowie koncesji, a także inne przepisy przejściowe, dostosowujące i uchylające, niezbędne do prawidłowego stosowania nowych przepisów z zakresu zamówień publicznych. Przepisy pwPzp wejdą w życie w znakomitej większości z dniem 1 stycznia 2021 r.

Dyrektywy unijne z 2014 r., które zostały zaimplementowane odpowiednio do nowej ustawy Pzp i ustawy o umowie koncesji, uchwalane były wspólnie w ramach tzw. pakietu zamówień publicznych. Ich przyjęcie wiązało się w szczególności z uznaniem kluczowej roli zamówień publicznych oraz umów koncesji w realizacji strategii „Europa 2020”, która znalazła wyraz w komunikacie Komisji Europejskiej z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowanym „Europa 2020, strategia na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu” („strategia Europa 2020”). Stosownie do motywu 3 dyrektywy koncesyjnej szeroko rozumiane zamówienia publiczne i koncesje na roboty budowlane lub usługi stanowią jeden z instrumentów rynkowych wykorzystywanych w celu osiągnięcia inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu, przy jednoczesnym zagwarantowaniu najbardziej efektywnego wykorzystania środków

publicznych.

Zarówno zamówienia publiczne jak i umowy koncesji na roboty budowlane lub usługi wpisują się także w cele „Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.)”. Są postrzegane jako jeden z instrumentów rynkowych służących osiągnięciu inteligentnego i trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu, przy jednoczesnym zagwarantowaniu efektywnego wydatkowania środków publicznych. Przepisy tych ustaw zawierające dużą część przepisów identycznie regulowanych przez dyrektywy unijne z 2014 r. regulujące system zamówień publicznych w Unii Europejskiej powinny zawierać skorelowane regulacje.

Uchwalenie nowej ustawy Pzp powoduje w konsekwencji potrzebę dostosowania, w ramach kolejnego kroku reformy systemu zamówień publicznych, w który wpisują się również umowy koncesji na roboty budowlane lub usługi, przepisów ustawy o umowie koncesji tak, by razem z nową ustawą Pzp tworzyły spójny system.

Z uwagi na to, że potrzeba zmian w ustawie o umowie koncesji dotyczy także niektórych przepisów, które były zmieniane ustawą pwPzp w zakresie występujących w nich odesłań do nowej numeracji ustawy Pzp - równolegle zachodzi potrzeba dokonania zmian ustawy pwPzp w części przepisów poświęconych zmianom w ustawie o umowie koncesji. Zmiana w obrębie przepisów ustawy pwPzp jest konieczna, aby uniknąć równoległego wejścia w życie dwóch różnych zmian w obrębie tego samego przepisu.

Analiza przepisów ustawy o umowie koncesji pod kątem uspoźnienia jej przepisów z przepisami nowej ustawy Pzp wykazała potrzebę wprowadzenia zmian w części regulacji tej ustawy. W szczególności, w wyniku przeprowadzonej analizy zostały zidentyfikowane jako wymagające dostosowania do nowej ustawy Pzp te z przepisów, które w założeniu mają regulować w sposób analogiczny lub taki sam obszary tematyczne dotyczące w szczególności:

- 1) definicji zamawiającego,
- 2) wyłączeń stosowania ustawy o umowie koncesji,
- 3) określenia progu stosowania przepisów ustawy o umowie koncesji do zawierania umów,
- 4) przepisów regulujących informację w sprawie aktualizacji co dwa lata wartości

progu unijnego dla umów koncesji podawaną przez Komisję Europejską w formie komunikatu, co wymaga dostosowania obowiązujących progów w przepisach wykonawczych,

- 5) koncesji mieszanych obejmujących jednocześnie różne rodzaje umów koncesji (roboty budowlane, usługi, usługi społeczne i inne szczególne usługi) oraz udzielanych na podstawie różnych reżimów prawnych, tj. obejmujących zarówno umowy koncesji, jak również zamówienia klasyczne, zamówienia sektorowe, zamówienia w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa oraz zamówienia objęte wyłączeniem z art. 346 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- 6) uwzględnienia wśród zasad zawierania umów koncesji konieczności wykrywania i eliminowania konfliktów interesów,
- 7) umów koncesji zastrzeżonych oraz umów na usługi społeczne i inne szczególne usługi, mających służyć uwzględnieniu aspektów społecznych przy udzielaniu i realizacji umów koncesji na roboty budowlane lub usługi,
- 8) obligatoryjnych i fakultatywnych podstaw wykluczenia z postępowania w sprawie zawarcia umowy koncesji oraz kryteriów oceny ofert,
- 9) zasad wnoszenia skarg do sądu w ramach środków ochrony prawnej w postępowaniach o zawarcie umowy koncesji.

Projektowana zmiana ustawy o umowie koncesji ma na celu wyeliminowanie niepewności prawnej, jaka może powstawać na skutek różnic interpretacyjnych dotyczących odmiennego uregulowania analogicznych instytucji prawnych w nowej ustawie Pzp oraz w ustawie o umowie koncesji.

Zmiana nowej ustawy Pzp jest natomiast efektem analizy jej przepisów w okresie ich *vacatio legis* oraz powstałej w jej wyniku potrzeby doprecyzowania brzmienia poszczególnych jej przepisów, celem usunięcia wątpliwości interpretacyjnych, jakie mogą powstać w związku z ich stosowaniem, tak aby w jak najlepszym stopniu odzwierciedlić regulacje unijnych dyrektyw w sprawie zamówień publicznych.

II. Obecny stan prawny

Nowa ustawa Pzp zawiera przepisy stanowiące wdrożenie prawa unijnego z zakresu zamówień publicznych w zakresie następujących następujące dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady:

- 1) 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE (Dz. Urz. UE L 94 z 28.03.2014, str. 65, z późn. zm.), zwana dalej „dyrektywą klasyczną” lub „dyrektywą 2014/24/UE”, oraz
- 2) 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylającej dyrektywę 2004/17/WE (Dz. Urz. UE L 94 z 28.03.2014, str. 243, z późn. zm.), zwana dalej „dyrektywą sektorową” lub „dyrektywą 2014/25/UE”.

W zakresie udzielania zamówień w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa nowa ustawa Pzp wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa i zmieniającą dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE (Dz. Urz. UE L 216 z 20.08.2009, str. 76, z późn. zm.), zwaną dalej „dyrektywą obronną” lub „dyrektywą 2009/81/WE”.

W zakresie środków ochrony prawnej nowa ustawa Pzp implementuje następujące dyrektywy:

- 1) dyrektywę Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (Dz. Urz. WE L 395 z 30.12.1989, str. 33; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 6, t. 1, str. 246) (klasyczna dyrektywa odwoławcza),
- 2) dyrektywę Rady 92/13/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. koordynującą przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne odnoszące się do stosowania przepisów wspólnotowych w procedurach zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i

telekomunikacji (Dz. Urz. WE L 76 z 23.03.1992, str. 14; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 6, t. 1, str. 315) (sektorowa dyrektywa odwoławcza) - zwane dalej „dyrektywami odwoławczymi”.

Zgodnie z motywem pierwszym dyrektywy klasycznej udzielanie zamówień publicznych przez instytucje państw członkowskich lub w imieniu tych instytucji musi być zgodne z zasadami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), a w szczególności z zasadą swobodnego przepływu towarów, swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług, a także z zasadami, które się z nich wywodzą, takimi jak: zasada równego traktowania, zasada niedyskryminacji, zasada wzajemnego uznawania, zasada proporcjonalności oraz zasada przejrzystości. W odniesieniu do zamówień publicznych o wartości powyżej określonej kwoty należy jednak ustanowić przepisy koordynujące krajowe procedury udzielania zamówień w celu zagwarantowania, że zasady te mają praktyczne zastosowanie, a zamówienia publiczne są otwarte na konkurencję.

Ustawa o umowie koncesji implementuje do polskiego porządku prawnego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji (Dz. Urz. UE L 94 z 28.03.2014, str. 1, z późn. zm.), zwaną dalej „dyrektywą koncesyjną”. Dyrektywę koncesyjną cechują właściwe dla zawierania umów koncesji na roboty budowlane lub usługi uproszczenia w stosunku do dyrektyw dotyczących zamówień publicznych, ale znaczna część regulacji jest identyczna jak w przypadku pozostałych dyrektyw tj. dyrektywy 2014/24/UE, dyrektywy 2014/25/UE, oraz dyrektywy 2009/81/WE.

Stosownie do postanowień art. 5 pkt 1 dyrektywy koncesyjnej pojęcie „umowy koncesji” oznacza umowę, na podstawie której zamawiający powierza wykonawcy wykonanie robót budowlanych lub świadczenie usług i zarządzanie tymi usługami za wynagrodzeniem stanowiącym wyłącznie prawo do eksploatacji obiektu budowlanego lub wykonywania usług będących przedmiotem tej umowy, albo takie prawo wraz z płatnością. Jak wskazuje motyw 11 preambuły do dyrektywy koncesyjnej, koncesje są umowami o charakterze odpłatnym, przez które co najmniej jedna instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający powierza wykonanie robót budowlanych, lub świadczenie usług i zarządzanie nimi, co najmniej jednemu wykonawcy. Przedmiotem takich umów jest nabycie roboty budowlanej lub usługi w drodze koncesji, za które wynagrodzeniem jest prawo do eksploatacji obiektu budowlanego lub korzystania z

usług lub to prawo wraz z odpłatnością. Takie umowy mogą, ale nie muszą, pociągać za sobą przekazanie własności na rzecz instytucji zamawiających lub podmiotów zamawiających, ale instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające zawsze osiągają korzyści z danych robót budowlanych lub usług. Cechą charakterystyczną zawarcia umowy koncesji jest przeniesienie na koncesjonariusza ryzyka operacyjnego związanego z eksploatacją obiektów budowlanych lub wykonywaniem usług i obejmującego ryzyko związane z popytem lub z podażą.

Ustawa o umowie koncesji reguluje zasady dotyczące zawierania umów koncesji na roboty budowlane lub usługi, jak i zasady dotyczące realizacji umów koncesji, w tym ich zmian, oraz środki ochrony prawnej, a także organy właściwe w sprawach zawierania umów koncesji. W ślad za dyrektywą koncesyjną zawiera przejrzyste zasady oraz procedury prowadzące do zawierania umów koncesji na roboty budowlane lub usługi, w dużej mierze odpowiadające Pzp2004 lub wręcz odwołujące się do przepisów tej ustawy.

Ustawa o umowie koncesji ma zastosowanie do zamawiających, wykonawców, i koncesjonariuszy jako wykonawców, którzy zawarli umowę koncesji na roboty budowlane lub usługi. Obowiązek stosowania ustawy do zawierania umów koncesji na roboty budowlane lub usługi dotyczy zamawiających, których katalog odzwierciedla w dużej mierze kategorie zamawiających zawarte w Pzp2004.

Pomimo braku obowiązku stosowania przepisów dyrektywy koncesyjnej do umów koncesji o wartości poniżej progu stosowania dyrektywy koncesyjnej tj. progu równowartości 5 225 000 euro (obecnie równowartości 5 350 000 euro w związku z wdrażającym Komunikat Komisji Europejskiej Rozporządzeniem Ministra Rozwoju z dnia 16 grudnia 2019 r. w sprawie określenia kwot wartości umów koncesji, od których uzależniony jest obowiązek przekazywania ogłoszeń Urzędowi Publikacji Unii Europejskiej, Dz.U. poz. 2449), dyrektywa nie tylko nie wprowadza zakazu jej stosowania w stosunku do takich koncesji, ale wręcz zachęca kraje członkowskie do podejmowania działań zmierzających do usunięcia przypadków niepewności prawa, zakłóceń funkcjonowania rynku wewnętrznego i przeszkód w swobodnym świadczeniu usług. Zgodnie z motywem 8 dyrektywy koncesyjnej „Państwom członkowskim należy zezwolić na uzupełnienie i dalsze rozwinięcie tych przepisów, jeśli uznają to za właściwe, zwłaszcza w celu skuteczniejszego zapewnienia przestrzegania zasad określonych powyżej”, tj. otwarcia na konkurencję i zapewnienia pewności prawa. W

motywie 23 dyrektywy zostało podkreślone, że próg 5 225 000 euro wskazany w dyrektywie dotyczy koncesji o transgranicznym charakterze. W związku z tym w celu zapewnienia poszanowania zasad traktatowych w postępowaniach o zawarcie umowy koncesji o wartościach poniżej progów unijnych, w ustawie o umowie koncesji został określony niższy próg kwotowy, od którego konieczne jest zastosowanie reguł określonych tą ustawą. Jest to kwota poniżej której zamawiający nie ma obowiązku stosowania ustawy o umowie koncesji i w obowiązującym stanie prawnym próg ten odpowiada równowartości kwoty 30 000 euro. W projekcie ustawy nie przewiduje się zasadniczo zmiany progu jej zastosowania, a jedynie w celu ułatwienia ustalenia wartości zamówienia i jednocześnie dostosowania do przepisów nowej ustawy Pzp w projekcie proponuje się, aby jej próg zastosowania był wyrażony nie w walucie euro, ale w złotych polskich i odpowiadał kwocie 130 000 zł.

Ustawa o umowie koncesji przewiduje zasadniczo (poza wyłączeniami dotyczącymi umów koncesji na roboty budowlane lub usługi w sektorze gospodarki wodno-kanalizacyjnej i sektorze transportu publicznego) takie same wyłączenia jak w Pzp2004 w zakresie zamówień klasycznych, sektorowych i w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa.

Analogicznie jak w Pzp2004 są uregulowane zagadnienia dotyczące koncesji mieszanych obejmujących jednocześnie różne rodzaje umów koncesji (roboty budowlane, usługi, usługi społeczne i inne szczególne usługi) oraz różne reżimy prawne, tj. zarówno umowy koncesji, jak również zamówienia klasyczne, zamówienia sektorowe, zamówienia w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa oraz objęte wyłączeniem z art. 346 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Ustawa o umowie koncesji wdraża przewidziane w art. 3 dyrektywy koncesyjnej, zasady odpowiadające zasadom wdrożonym w Pzp2004:

- 1) otwarcia na konkurencję postępowań o zawarcie umowy koncesji;
- 2) zakazu przygotowania i przeprowadzenia postępowania o zawarcie umowy koncesji w sposób mający na celu obejście stosowania ustawy lub w sposób mający na celu nieuzasadnione działanie na korzyść lub niekorzyść niektórych wykonawców lub niektórych robót budowlanych, dostaw lub usług;
- 3) zapewnienia przez zamawiającego równego i niedyskryminacyjnego traktowania wykonawców oraz działania w sposób przejrzysty i proporcjonalny.

Reguluje również, analogicznie jak w Pzp2004, zagadnienia odnoszące się do

zapobiegania konfliktom interesów.

W celu umożliwienia zamawiającym uwzględnienia przy realizacji umów koncesji względów społecznych, dotyczących m.in. społecznej i zawodowej integracji osób niepełnosprawnych lub innych osób defaworyzowanych, zgodnie z art. 35 dyrektywy koncesyjnej, w ustawie umowie koncesji są zawarte analogiczne jak w Pzp2004 przepisy, zgodnie z którymi zamawiający mogą zastrzec odpowiednio w ogłoszeniu o koncesji albo we wstępnym ogłoszeniu informacyjnym, że o zawarcie umowy koncesji mogą ubiegać się wyłącznie zakłady pracy chronionej lub inni wykonawcy, których głównym celem jest społeczna i zawodowa integracja osób niepełnosprawnych w rozumieniu przepisów o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych lub właściwych przepisów państw członkowskich Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego, lub osób defaworyzowanych.

Analogicznie jak w przypadku Pzp2004, ustawa o umowie koncesji reguluje katalog przesłanek stanowiących podstawę wykluczenia wykonawców z postępowania o zawarcie umowy koncesji na roboty budowlane lub usługi, przy czym wykluczenie wykonawcy w razie zaistnienia jednej ze wskazanych okoliczności jest obowiązkowe dla zamawiających z sektora publicznego, a fakultatywne w przypadku pozostałych kategorii zamawiających. Jest również, analogicznie jak w Pzp2004 wprowadzony katalog fakultatywnych podstaw wykluczenia wykonawców dla wszystkich kategorii zamawiających.

Tak jak w Pzp2004, strony oraz uczestnicy postępowania odwoławczego mają możliwość wniesienia skargi do sądu okręgowego na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej. Odpowiednie zastosowanie mają w tym przypadku zasady i tryb wnoszenia i postępowania przed sądem okręgowym, określone w przepisach Działu VI „Środki ochrony prawnej”, Rozdziału 3 „Skarga do sądu” Pzp2004.

III. Zakres projektowanej regulacji.

1. Zmiana ustawy o umowie koncesji

Projekt ustawy w zakresie nowelizacji ustawy o umowie koncesji obejmuje zmiany niezbędne, związane z prawidłową transpozycją tych przepisów dyrektywy 2014/23/UE, które ustawodawca unijny uregulował analogicznie jak w dyrektywach

2014/24/UE oraz 2014/25/UE. W szczególności dostosowania wymagają przepisy dotyczące przesłanek wyłączenia stosowania ustawy o umowie koncesji (art. 5) oraz podstaw wykluczenia z postępowania o zawarcie umowy koncesji (art. 32).

Projekt ustawy nie wprowadza poprawek o charakterze legislacyjno-redakcyjnym oraz innych zmiany merytorycznych, które nie wynikają wprost z dyrektywy 2014/23/UE.

Szczegółowe omówienie najważniejszych zmian

Progi

Jak dotychczas ustawowym reżimem mają być objęte umowy koncesji, których wartość osiąga określone kwoty progowe.

Projekt ustawy w ślad za dotychczas obowiązującymi przepisami przewiduje wprowadzenie kwoty szacunkowej wartości umów koncesji, której nieprzekroczenie będzie zwalniało zamawiającego z obowiązku stosowania przepisów ustawy (art. 4 ustawy o umowie koncesji). Jednocześnie podobnie jak w nowej ustawie Pzp zrezygnowano z posługiwania się w projekcie ustawy kwotą wyrażoną w walucie euro i wprowadzono stały próg stosowania ustawy wyrażony w złotych. Próg ten będzie wynosił 130 000 zł, co stanowi w przybliżeniu wyrażoną w złotych w dotychczas obowiązujących przepisach równowartość kwoty 30 000 euro. Uniezależnienie progu od kursu euro ma na celu przede wszystkim zwolnienie zamawiających z konieczności przeliczania kwot szacowanych i wyrażonych w złotych na euro, po to aby sprawdzić czy zachodzi obowiązek stosowania przepisów ustawy czy też nie. Ułatwi to także dokonywanie przez inne organy ustaleń w zakresie obowiązku stosowania przez zamawiających przepisów ustawy o umowie koncesji.

Projekt ustawy, analogicznie jak w nowej ustawie Pzp, przewiduje również wprowadzenie definicji progu unijnego (art. 2 pkt 6a ustawy o umowie koncesji), która będzie odsyłać do obowiązujących w danym momencie regulacji unijnych, zarówno art. 8 ust. 1 dyrektywy 2014/23/UE, jak i rozporządzenia Komisji Europejskiej wydawanego na podstawie art. 9 ust. 4 dyrektywy 2014/23/UE, zmieniającego co dwa lata ww. dyrektywę w odniesieniu do progu obowiązującego w zakresie procedur zawierania umów koncesji. Takie rozwiązanie umożliwi rezygnację z wydawania przez ministra właściwego do spraw gospodarki co dwa lata rozporządzenia dotyczącego wartości progu unijnego, którego regulacje w istocie były odzwierciedleniem

określonych w prawie unijnym wartości kwotowych, oraz przyczyni się do większej przejrzystości ustawy i skrótowności jej przepisów.

Jednocześnie, aby zapewnić odpowiedni dostęp do informacji dotyczącej aktualnego progu unijnego, projekt ustawy, poprzez zmianę w art. 18 ustawy o umowie koncesji brzmienia ust 2 i dodanie ust. 2a, nakłada na ministra właściwego do spraw gospodarki obowiązek informowania o aktualnym progu unijnym, jego równowartość w złotych, ustalonej zgodnie z komunikatem Komisji Europejskiej, wydanym na podstawie art. 9 ust. 2 dyrektywy 2014/23/UE oraz średnim kursie złotego w stosunku do euro, stanowiącym podstawę przeliczania wartości umów koncesji, ustalonym na podstawie kwoty określonej w ww. komunikacie Komisji Europejskiej. Taka informacja będzie publikowana w formie obwieszczenia ogłaszanego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitorze Polskim” oraz na stronie internetowej Urzędu Zamówień Publicznych, niezwłocznie po publikacji ww. komunikatu Komisji Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Informacja ta będzie miała zastosowanie do postępowań o zawarcie umowy koncesji wszczętych od dnia wejścia w życie aktów wykonawczych Komisji Europejskiej, wydawanych na podstawie art. 9 ust. 4 dyrektywy 2014/23/UE.

Wyłączenia stosowania ustawy

Wyłączenia spod obowiązku stosowania ustawy uregulowane w art. 5 ustawy o umowie koncesji stanowią odzwierciedlenie przepisów unijnych w tym zakresie. Należy podkreślić, że dyrektywa 2014/23/UE w sposób zamknięty określiła przypadki, w których następuje wyłączenie stosowania ich przepisów, ograniczając tym samym przypadki, w których na gruncie prawa polskiego jako prawa krajowego może nie mieć zastosowania ustawa o umowie koncesji.

Zmiana art. 5 ust. 1 pkt 1 i dodanie pkt 1a i 1b stanowi dostosowanie tego przepisu do brzmienia art. 9 nowej ustawy Pzp.

Projekt w art. 5 ust. 1 pkt 3 lit. k rozszerza wyłączenia o zawieranie umów koncesji, których przedmiotem są usługi publiczne w zakresie transportu pasażerskiego co stanowi przeniesienie regulacji z art. 11 ust. 1 pkt 10 nowej ustawy Pzp. Przy czym, inaczej niż w nowej ustawie Pzp, w wyłączeniu dodawanym w art. 5 ust. 1 pkt 3 lit. k ustawy o umowie koncesji odnoszącym się do usług publicznych w zakresie transportu

pasażerskiego nie ma ograniczenia tego wyłączenia tylko do usług publicznych transportu pasażerskiego koleją lub metrem, ale obejmuje ono wszystkie rodzaje usług publicznych w zakresie transportu pasażerskiego. Różnica ta stanowi odzwierciedlenie różnicy w uregulowaniu zakresu wyłączenia usług publicznych w obszarze transportu pasażerskiego określonego dyrektywą koncesyjną w art. 10 ust. 3, który stanowi m.in. o nie stosowaniu tej dyrektywy do usług publicznych w zakresie transportu pasażerskiego w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1370/2007¹, w stosunku do analogicznego wyłączenia określonego art. 10 lit. i dyrektywy klasycznej oraz art. 21 lit g dyrektywy sektorowej, w których wyłączenie w zakresie usług publicznych w zakresie transportu pasażerskiego odnosi się wyłącznie do usług w zakresie transportu pasażerskiego koleją lub metrem. Powyższe zróżnicowanie regulacji dyrektyw wynika stąd, że na podstawie art. 5 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1370/2007, dyrektywy klasyczna i sektorowa mają odpowiednio zastosowanie do zamówień na świadczenie usług oraz zamówień publicznych na usługi publicznego pasażerskiego transportu autobusowego lub tramwajowego. Do zamówień publicznych na usługi publicznego pasażerskiego transportu kolejowego lub metrem mają natomiast zastosowanie przepisy rozporządzenia. W przypadku umów koncesji przepisy rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 mają zastosowanie zarówno do zawierania umów koncesji na usługi publicznego pasażerskiego transportu autobusowego lub tramwajowego jak i do zawierania umów koncesji na usługi publicznego transportu pasażerskiego koleją lub metrem. W zakresie, w jakim zastosowanie mają przepisy rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 przepisy dyrektyw klasycznej i sektorowej w zakresie udzielania zamówień publicznych oraz przepisy dyrektywy koncesyjnej w zakresie zawierania umów koncesji nie mają zastosowania. Ponieważ rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 ma zastosowanie do zawierania umów koncesji na wszystkie rodzaje usług publicznego transportu pasażerskiego, a do udzielania zamówień publicznych ma zastosowanie tylko w zakresie usług publicznego transportu pasażerskiego koleją lub metrem, konieczne stało się uwzględnienie tej różnicy w zakresie brzmienia wyłączenia w dodawanego w art. 5 ust. 1 pkt 3 lit. k ustawy o

¹ Rozporządzenie WE nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 (Dz.U. L 315 z dnia 3.12.2007 r., s. 1)

umowie koncesji w stosunku do analogicznego wyłączenia w art. 11 ust. 1 pkt 10 nowej ustawy Pzp.

Zmiana brzmienia art. 5 ust. 1 pkt 4 jest efektem przeniesienia analogicznej regulacji z art. 12 ust. 1 pkt 1 ustawy Pzp, natomiast zmiany w art. 5 ust. 1 pkt 11-13 oraz w ust. 2-4 są wynikiem dostosowania brzmienia tych przepisów odpowiednio do brzmienia art. 365 oraz art. 366 nowej ustawy Pzp.

Pozostałe zmiany dostosowujące art. 5 ustawy o umowie koncesji do regulacji dotyczących wyłączeń zawartych w nowej ustawie Pzp zostały uwzględnione w ramach zmian przepisów wprowadzających.

Komunikacja

Komunikacja między zamawiającym i wykonawcami w postępowaniu o zawarcie umowy koncesji została w projekcie ustawy analogicznie uregulowana jak komunikacja w postępowaniu o udzielenie zamówienia w dziedzinach obronności bezpieczeństwa określona w nowej ustawie Pzp. Nowe brzmienie art. 14 ust. 1, zgodnie z którym w postępowaniu o zawarcie umowy koncesji komunikacja między zamawiającym i wykonawcami, w tym przekazywanie wniosków o dopuszczenie do udziału w tym postępowaniu, ofert, oświadczeń i zawiadomień, odbywa się zgodnie z wyborem zamawiającego, za pośrednictwem operatora pocztowego, w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2188 oraz z 2019 r. poz. 1051, 1495 i 2005), osobiście, przez posłańca, przy użyciu faksu lub przy użyciu środków komunikacji elektronicznej, stanowi odpowiednie odzwierciedlenie normy z art. 401 ust. 1 nowej ustawy Pzp.

Projekt ustawy dodaje również w art. 14 ust. 5 określający formę w jakiej można składać w postępowaniu oferty, wnioski o dopuszczenie do udziału w postępowaniu oraz oświadczenia; została ona uregulowana analogicznie jak w art. 401 ust. 5 nowej ustawy Pzp. Nowododany ust. 6 natomiast stanowi przeniesienie regulacji dotyczącej komunikacji w zamówieniach o wartości mniejszej niż progi unijnej wskazanej w art. 63 ust. 2 nowej ustawy Pzp.

2. Zmiana ustawy Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo zamówień publicznych

Projekt ustawy w zakresie nowelizacji pwPzp obejmuje zmiany niezbędne w zakresie odnoszącym się do przepisów zmienionych tą ustawą w zakresie występujących w nich odesłań do nowej numeracji ustawy Pzp. Zmiany te są związane z prawidłową transpozycją tych przepisów dyrektywy 2014/23/UE, które ustawodawca unijny uregulował analogicznie jak w dyrektywach 2014/24/UE oraz 2014/25/UE. Zmiana poświęcona przepisom ustawy o umowie koncesji w obrębie przepisów ustawy pwPzp jest konieczna, aby uniknąć równoległego wejścia w życie dwóch różnych zmian w obrębie tego samego przepisu.

W szczególności dostosowania wymagają przepisy dotyczące definicji zamawiającego (art. 76 pkt 1 lit. d pwPzp w odniesieniu do art. 2 pkt 11 ustawy o umowie koncesji), wyłączeń (art. 76 pkt 3 pwPzp w odniesieniu do art. 5 ust. 1 pkt 2, 5 i 7), koncesji mieszanych (art. 76 pkt 4 i 5 pwPzp w odniesieniu do art. 10 i 11 ustawy o umowie koncesji) oraz podstaw wykluczenia wykonawcy z postępowania o zawarcie umowy koncesji (art. 76 pkt 8 pwPzp w odniesieniu do art. 32 ustawy o umowie koncesji).

Projekt ustawy nie wprowadza w zakresie zmian w pwPzp poprawek o charakterze legislacyjno-redakcyjnym oraz innych zmiany merytorycznych, które nie wynikają wprost z dyrektywy 2014/23/UE.

Szczegółowe omówienie najważniejszych zmian

Definicje

Definicja zamawiającego z art. 2 pkt 11 ustawy o umowie koncesji, na skutek zmian w nowej ustawie Pzp, pomija obecnie jedną z kategorii zamawiających określoną w nowej ustawie Pzp w art. 5 ust. 1 pkt 1 tj. zamawiających publicznych w zakresie, w jakim wykonują jeden z rodzajów działalności sektorowej, przez co stanowi odzwierciedlenia art. 1 ust. 2 w związku z art. 7 ust. 1 lit. a dyrektywy koncesyjnej. Ponadto, w celu zapewnienia pełnej zgodności z art. 7 ust. 1 lit. b dyrektywy koncesyjnej i uzgodnienia treści definicji z art. 5 ust. 1 pkt 2 nowej ustawy Pzp niezbędne jest dopełnienie definicji o konieczność wykonywania przez definiowany podmiot działalności sektorowej.

Wyłączenia

Wyłączenia spod obowiązku stosowania ustawy uregulowane w art. 5 ustawy o umowie koncesji znajdują swoje odzwierciedlenie w przepisach dyrektywy koncesyjnej tworząc katalog zamknięty, który nie podlega rozszerzeniu w prawie krajowym.

W odniesieniu do wyłączeń w dziedzinach obronności lub bezpieczeństwa określonych art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o umowie koncesji niezbędne jest dostosowanie zakresu tego wyłączenia do zakresu określonego art. 13 nowej ustawy Pzp oraz równocześnie w celu zapewnienia zgodności z art. 10 ust. 5 dyrektywy koncesyjnej.

Wyłączenie odnoszące się do zawierania umów koncesji z zamawiającym publicznym posiadającym prawo wyłączne na podstawie opublikowanego aktu prawnego, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 5 ustawy o umowie koncesji wymaga uspoźnienia z treścią art. 10 ust. 2 pkt 4 nowej ustawy Pzp zawierającej analogiczną normę. W tym celu, jak również w celu uzgodnienia treści tego przepisu z art. 10 ust. 1 dyrektywy koncesyjnej do przepisu tego została włączona definicja prawa wyłącznego.

Wyłączenie dotyczące działalności podmiotów publicznych w dziedzinie łączności elektronicznej zawarte w art. 5 ust. 1 pkt 7 ustawy o umowie koncesji wymaga dostosowania do brzmienia analogicznej normy w art. 10 ust. 1 pkt 3 nowej ustawy Pzp a jednocześnie dostosowania do art. 11 dyrektywy koncesyjnej.

Koncesje mieszane

Rozbudowany w nowych dyrektywach z 2014 r. wątek dotyczących stosowania przepisów tych dyrektyw do zamówień i koncesji o charakterze mieszanym, które podlegają różnym reżimom prawnych, właściwym odpowiednio dla zamówień klasycznych, sektorowych lub w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa albo dla umów koncesji wskazuje na dużą wagę jaką dyrektywy przywiązują do tego zagadnienia, co jest odpowiedzią na wątpliwości, jakie pojawiały się w tym zakresie w praktyce. Analiza przepisów art. 10 i 11 ustawy o umowie koncesji doprowadziła do wniosku, że w celu właściwego stosowania tego przepisu, w szczególności z uwzględnieniem stosowania przepisów nowej ustawy Pzp w przypadku, gdy część poddana pod ustawę Pzp jest niższej wartości niż kwota progu unijnego, wymaga dostosowania treści tych przepisów do analogicznych regulacji z art. 24-26 nowej ustawy Pzp. Takie dostosowanie wpłynie również na pełniejsze i bardziej czytelne oddanie regulacji art. 20 - 23 dyrektywy koncesyjnej.

Wykluczenia

W nowej ustawie Pzp zasadniczo została ograniczona liczba obligatoryjnych podstaw wykluczenia do przesłanek wskazanych w dyrektywie klasycznej, a niektóre dotychczasowe obligatoryjne podstawy wykluczenia zostały przeniesione do katalogu fakultatywnych podstaw wykluczenia. Ponadto, niezbędne jest utrzymanie spójnej regulacji w zakresie okresów wykluczenia na skutek zaistnienia odpowiedniej podstawy wykluczenia. Ze względu na wagę przepisu art. 32 ustawy o umowie koncesji dotyczącego wykluczeń wykonawców z udziału w postępowaniu o zawarcie umowy koncesji i z uwagi na potrzebę zapobieżenia wszelkim wątpliwościom interpretacyjnym niezbędne jest uspoźnienie tej regulacji z analogicznymi przepisami z art. 108, 109 i 111 nowej ustawy Pzp. Zmiana umożliwi również pełniejsze i bardziej przejrzyste oddanie podstaw wykluczenia wykonawców wynikające z art. 38 dyrektywy koncesyjnej.

Ponadto, niezbędne jest utrzymanie spójnej regulacji w zakresie okresów wykluczenia na skutek zaistnienia odpowiedniej podstawy wykluczenia.

3. Zmiana nowej ustawy Pzp

Mając świadomość odpowiedzialności jaką za sobą niesie wejście w życie z dniem 1 stycznia 2021 r. nowej ustawy Pzp, projektodawcy tej ustawy nie poprzestali jedynie na pracach związanych z przygotowaniem nowych aktów wykonawczych. Niezwłocznie po ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw RP nowej ustawy Pzp przystąpiono do szeregu analiz przepisów pod kątem ich praktycznego zastosowania w przyszłości. Ponadto zorganizowane zostały konferencje i warsztaty szkoleniowe, podczas których wymieniano spostrzeżenia na temat przyszłego zastosowania nowych regulacji w praktyce. Z przeprowadzonych analiz oraz sugestii zamawiających i wykonawców wynika, że zasadne jest wprowadzenie zmian ujętych w art. 2 projektu niniejszej ustawy. Biorąc pod uwagę fakt, że nowa ustawa Pzp nie zaczęła jeszcze obowiązywać, możliwe jest – bez uszczerbku dla uczestników rynku zamówień publicznych – doprecyzowanie niektórych przepisów.

Szczegółowe omówienie najważniejszych zmian

Zamówienia o wartości mniejszej niż progi unijne

Przede wszystkim zasadne jest wprowadzenie zmian w przepisach dotyczących postępowania o udzielenie zamówienia publicznego o wartości mniejszej niż progi unijne, polegających na doprecyzowaniu przepisów nowej procedury, tj. trybu podstawowego. Procedura ta oparta jest wyłącznie na przepisach krajowych nowej ustawy Pzp (a więc nie będzie mogła być interpretowana w świetle regulacji dyrektyw) oraz będzie stosowana głównie przez mniejszych zamawiających i wykonawców z sektora mikro, małych i średnich przedsiębiorstw. Dlatego też tym bardziej uzasadnione jest doprecyzowanie regulacji. W związku z tym proponuje się zmiany w art. 282 ust. 2 pkt 1, art. 286, art. 287, art. 289 ust. 3 i 4, art. 293, art. 294, art. 295 ust. 3 i 4 oraz art. 296.

Propozycja zmiany w art. 282 ust. 2 pkt 1 ma charakter porządkujący i polega na doprecyzowaniu, że również w przypadku, o którym mowa w art. 275 pkt 3 (*vide* art. 288 ust. 1), opis potrzeb i wymagań zawiera informację, czy zamawiający przewiduje możliwość ograniczenia liczby wykonawców, których zaprosi do negocjacji, stosując kryteria oceny ofert. Dlatego proponuje się dodanie w zmienianym przepisie odesłania również do art. 281 ust. 3.

Projektowana zmiana w art. 286 polegająca na dodaniu ust. 9 ma charakter porządkujący.

Propozycja zmiany brzmienia art. 287 ma na celu uporządkowanie kolejności regulacji dotyczących procedowania w trybie podstawowym oraz dookreślenie sposobu postępowania z ofertami złożonymi w odpowiedzi na ogłoszenie o zamówieniu.

Projektowane zmiany w art. 289 ust. 3 i 4 mają na celu wyeliminowanie niewłaściwych lub zbędnych odesłań.

Proponowana zmiana w art. 293 polega przede wszystkim na odróżnieniu ofert dodatkowych (w przypadku, o którym mowa w art. 275 pkt 2, zwanym dalej „wariantem 2”) od ofert ostatecznych (w przypadku, o którym mowa w art. 275 pkt 3, zwanym dalej „wariantem 3”). Ponadto, zmiana w art. 293 ust. 1 polega na doprecyzowaniu, że w wariantcie 2 trybu podstawowego wykonawca nie musi brać

udziału w negocjacjach, a zamawiający zaprasza do składania ofert dodatkowych wszystkich wykonawców, których oferty złożone w odpowiedzi na ogłoszenie o zamówieniu nie zostały odrzucone. Z kolei propozycja zmiany w art. 293 ust. 2 polega na doprecyzowaniu, że w wariantcie 3 trybu podstawowego, zamawiający zaprasza do składania ofert ostatecznych wszystkich wykonawców, których oferty złożone w odpowiedzi na ogłoszenie o zamówieniu nie zostały odrzucone, i którzy brali udział w negocjacjach.

W związku z propozycją doprecyzowania, że wykonawca może złożyć ofertę dodatkową nawet mimo braku udziału w negocjacjach (*vide* projektowany art. 293 ust. 1), zasadne jest dodanie regulacji zapewniającej wykonawcom niebiorącym udziału w negocjacjach dostęp do informacji przekazywanych przez zamawiającego wykonawcom biorącym udział w negocjacjach. Dlatego też zgodnie z projektowanym art. 294 pkt 3, zaproszenie do składania ofert dodatkowych zawiera także informacje przekazane wykonawcom podczas negocjacji, które mogą mieć wpływ na treść ofert dodatkowych (*vide* projektowany art. 294 pkt 3).

Propozycje zmian w art. 295 ust. 3 i 4 dotyczą specyfikacji warunków zamówienia (SWZ), która w przypadku wariantu 3 trybu podstawowego jest przekazywana wraz z zaproszeniem do składania ofert ostatecznych. W związku z tym zasadne jest wprowadzenie właściwych odesłań oraz wprowadzenie normy (analogicznej do art. 143 ust. 4), z której będzie wynikało, że niedopuszczalne jest dokonywanie zmian treści SWZ po upływie terminu składania ofert podlegających negocjacjom, które prowadzą do zmiany treści ogłoszenia o zamówieniu. Norma ta będzie również korespondowała z art. 292 ust. 2.

Zmiana w art. 296 ust. 1 polegałaby na skróceniu minimalnego terminu na składanie ofert dodatkowych (dotyczy to wariantu 2 trybu podstawowego), bo w wielu przypadkach może być to „ulepszenie” oferty polegające jedynie na zmianie ceny. Minimalny czas potrzeby na przygotowanie ofert dodatkowych powinien być więc krótszy niż w przypadku ofert ostatecznych (składnych w wariantcie 3 trybu podstawowego). Dlatego też proponuje się, aby w przypadku, o którym mowa w art. 275 pkt 2, zamawiający wyznaczał termin na złożenie ofert dodatkowych z uwzględnieniem czasu potrzebnego na przygotowanie tych ofert, z tym że termin ten

nie mógłby być krótszy niż 3 dni od dnia przekazania zaproszenia do składania ofert dodatkowych.

Celem projektowanego art. 296 ust. 3 zdanie pierwsze jest przesądzenie, że w wariantcie 2 trybu podstawowego wykonawca może (ale nie musi) złożyć ofertę dodatkową, która zawiera nowe propozycje w zakresie treści ofert, które podlegają ocenie w ramach kryteriów oceny ofert. Ponadto, z normy projektowanej w art. 296 ust. 3 zdanie drugie wynika wyraźnie, że oferta dodatkowa nie może być mniej korzystna niż oferta złożona w odpowiedzi na ogłoszenie o zamówieniu

Projektowany art. 296 ust. 4 przesądzałby zaś, że w wariantcie 3 trybu podstawowego wykonawca zawsze będzie składał ofertę ostateczną, która spełnia minimalne wymagania dotyczące przedmiotu zamówienia lub realizacji zamówienia, określone przez zamawiającego w opisie potrzeb i wymagań.

Umowa w sprawie zamówienia publicznego

W odniesieniu do umów w sprawie zamówienia publicznego zaproponowano trzy zmiany. Pierwsza z nich polega na przywróceniu dotychczasowego brzmienia art. 142 ust. 1 Pzp2004, tak aby nie ograniczać zawierania umów w sprawie zamówienia publicznego wyłącznie do 4 lat, ma to przede wszystkim znaczenie przy wieloletnich umowach na roboty budowlane (*vide* projektowany art. 434 ust. 1). Celem drugiej zmiany jest ograniczenie łącznej maksymalnej wysokości kar umownych określanych w umowach w sprawie zamówienia publicznego. Jak wynika z projektowanego art. 436 pkt 3 nowej ustawy Pzp, łączna wysokość kar umownych nie mogłaby przekroczyć 20% wartości netto umowy. Trzecia propozycja zmiany dotyczy waloryzacji wynagrodzenia, w przypadku gdy umowa została zawarta po upływie 180 dni od dnia upływu terminu składania ofert. Zgodnie z projektowanym art. 439 ust. 3, jeżeli umowa została zawarta po upływie 180 dni od dnia upływu terminu składania ofert początkowym terminem ustalenia zmiany wynagrodzenia jest dzień otwarcia ofert.

Kontrola

Projektowane są też zmiany w przepisach dotyczących kontroli, których celem jest głównie doprecyzowanie zakresu kontroli, tj. wskazanie, że przepisy dotyczące kontroli

prowadzonej przez Prezesa UZP mają nie tylko zastosowanie do postępowania o udzielenie zamówienia oraz do umowy, ale także odpowiednie zastosowanie do kontroli zgodności z przepisami ustawy postępowania o zawarcie umowy ramowej, dynamicznego systemu zakupu, systemu kwalifikowania wykonawców lub konkursu oraz do kontroli zawarcia lub zmiany umowy ramowej. Zmiany dotyczące kontroli zostały zaprojektowane w art. 596 ust. 1 pkt 4, art. 597 ust. 4, art. 603 ust. 1 i 2, art. 607, art. 608 ust. 1 i 2, art. 609 ust. 1 pkt 1, art. 613 ust. 1 i 2 nowej ustawy Pzp.

Zmiany dostosowujące

Kolejne zaproponowane zmiany w nowej ustawie Pzp polegają na doprecyzowaniu przepisów, tak aby ich brzmienie wiernie i w pełni wdrażało przepisy dyrektyw w sprawie zamówień publicznych. Dotyczy to propozycji zmian w art. 24, art. 25 ust. 1 pkt 1, art. 26 ust. 1, art. 35 ust. 1, art. 89 ust. 3 oraz art. 366 ust. 1 pkt 1 i 2.

Zaproponowane zostały także zmiany polegające na poprawieniu wewnętrznych odesłań lub doprecyzowaniu regulacji, dotyczy to przepisów normujących:

- tryb zamówienia z wolnej ręki, tj. art. 214 ust. 1 pkt 12 (wprowadzenie do wyliczenia), art. 214 pkt 13 lit. a (wprowadzenie do wyliczenia), art. 217 ust. 2, art. 267 ust. 2 pkt 10 (w związku z art. 214 ust. 4) oraz art. 305 pkt 2,
- tryb negocjacji bez ogłoszenia (art. 301 pkt 2),
- konkurs, tj. art. 325 ust. 3 pkt 3, art. 330 ust. 2, art. 342 ust. 4, art. 345 ust. 2.

Projektowane zmiany nie wprowadzają dodatkowych obciążeń finansowych po stronie zamawiających oraz wykonawców, a wręcz pozwalają na przesunięcie w czasie konieczności poniesienia takich kosztów oraz innych dodatkowych obciążeń związanych z dostosowaniem do wymogów wynikających z elektronizacji zamówień publicznych.

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), w związku z tym nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projektowana ustawa jest zgodna z przepisami prawa Unii Europejskiej.

Projektowana ustawa nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Przedmiotowy projekt jest zgodny z obowiązującymi regulacjami Unii Europejskiej w tym zakresie.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Zamówień Publicznych.